

TEXT SINTETIZAT
AL CONVENȚIEI MULTILATERALE PENTRU IMPLEMENTAREA ÎN CADRUL TRATATELOR
FISCALE A MĂSURILOR LEGATE DE PREVENIREA ERODĂRII BAZEI IMPOZABILE ȘI A
TRANSFERULUI PROFITURILOR ȘI AL CONVENȚIEI ÎNTRE GUVERNUL ROMÂNIEI ȘI
GUVERNUL REPUBLICII ARMENIA PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI PREVENIREA
EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL

**Declinare generală a răspunderii privind textul documentului
sintetizat**

Acest document prezintă textul sintetizat pentru aplicarea convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Armenia pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la 25 martie 1996 (denumită, în continuare, „convenția”), așa cum a fost modificată de convenția multilaterală pentru implementarea în cadrul tratatelor fiscale a măsurilor legate de prevenirea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor, semnată de România și de Republica Armenia la 7 iunie 2017 (denumită, în continuare, „convenția multilaterală”).

Acest document a fost întocmit pe baza rezervelor și notificărilor transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022 și de Republica Armenia la 25 septembrie 2023. Aceste rezerve și notificări sunt supuse modificărilor prevăzute de convenția multilaterală. Modificările făcute rezervelor și notificărilor ar putea modifica efectele convenției multilaterale asupra convenției.

Unicul scop al acestui document este de a facilita înțelegerea aplicării convenției multilaterale în cazul convenției și acesta nu constituie un izvor de drept. Textele legale autentice ale convenției și ale convenției multilaterale au prioritate și rămân singurele texte legale aplicabile.

Prevederile convenției multilaterale care sunt aplicabile prevederilor convenției sunt incluse în casete în textul acestui document în contextul prevederilor relevante ale convenției.

Modificările aduse textului prevederilor convenției multilaterale au fost făcute pentru ca terminologia utilizată în convenția multilaterală să fie conformă cu terminologia utilizată în convenție (cum ar fi ”acord fiscal vizat” și ”convenție”, ”jurisdicții contractante” și ”state contractante”) pentru a ușura înțelegerea prevederilor convenției multilaterale. Modificările de terminologie au scopul de a crește lizibilitatea documentului și nu intenționează să schimbe substanța prevederilor convenției multilaterale. În mod similar, au fost modificate părți din prevederile convenției multilaterale care descriu prevederile existente ale convenției prin înlocuirea unui astfel de limbaj descriptiv cu referințele legale din prevederile existente.

În toate cazurile, referirile făcute la prevederile convenției sau la convenție trebuie înțelese ca referindu-se la convenție așa cum este aceasta modificată de prevederile convenției multilaterale, cu condiția ca astfel de prevederi ale convenției multilaterale să fi produs efecte.

Referințe

Textul legal autentic al convenției multilaterale în limba engleză, precum și rezervele și notificările în limba engleză transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022 și de Republica Armenia la 25 septembrie 2023, pot fi găsite pe următoarea pagină de internet:

<https://www.oecd.org/ctp/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-beps.htm>

Convenția multilaterală în limba română, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 bis din 10 ianuarie 2022, precum și rezervele și notificările în limba română transmise Depozitarului cu ocazia ratificării făcute de România la 28 februarie 2022, pot fi găsite pe următoarea pagină de internet:

<https://mfinante.gov.ro/ro/domenii/impozite/conventia-multilaterala>

Textul convenției în limba română, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 15 iulie 1997, poate fi găsit pe următoarea pagină de internet:

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/AsistentaContribuabili_r/Conventii/Armenia.htm

Declinare a răspunderii privind producerea de efecte de către prevederile convenției multilaterale

Prevederile convenției multilaterale aplicabile prezentei convenții nu produc efecte de la aceleași date ca și prevederile inițiale ale convenției. Fiecare dintre prevederile convenției multilaterale pot produce efecte la date diferite, în funcție de tipul de impozite vizate (impozite cu reținere la sursă sau alte impozite percepute) și opțiunile făcute de România și de Republica Armenia în cadrul rezervelor și notificărilor făcute de acestea și transmise Depozitarului.

Datele la care au fost depuse instrumentele de ratificare: 28 februarie 2022 pentru România și 25 septembrie 2023 pentru Republica Armenia.

Datele la care a intrat în vigoare convenția multilaterală: 1 iunie 2022 pentru România și 1 ianuarie 2024 pentru Republica Armenia.

Data primirii de către Depozitar a ultimei notificări făcute de România, care a făcut o rezervă în baza paragrafului 7 al articolului 35 din convenția multilaterală, că și-a îndeplinit procedurile sale interne pentru producerea de efecte de către prevederile convenției multilaterale cu privire la convenție: 11 ianuarie 2024.

Prevederile convenției multilaterale vor produce efecte cu privire la convenție după cum urmează:

a) în România:

(i) cu privire la impozitele reținute la sursă asupra sumelor plătite sau creditate nerezidenților, atunci când evenimentul care a dat naștere unor astfel de impozite are loc la sau după 1 ianuarie 2025; și

(ii) cu privire la toate celelalte impozite percepute de România, pentru impozitele percepute cu privire la perioadele impozabile care încep la sau după 1 ianuarie 2025; și

b) în Republica Armenia:

(i) cu privire la impozitele reținute la sursă asupra sumelor plătite sau creditate nerezidenților, atunci când evenimentul care a dat naștere unor astfel de impozite are loc la sau după 1 ianuarie 2025; și

(ii) cu privire la toate celelalte impozite percepute de Republica Armenia, pentru impozitele percepute cu privire la perioadele impozabile care încep la sau după 10 august 2024.

CONVENȚIE
ÎNȚRE GUVERNUL ROMÂNIEI ȘI GUVERNUL REPUBLICII ARMENIA PENTRU EVITAREA
DUBLEI IMPUNERI ȘI PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE LA IMPOZITELE PE
VENIT ȘI PE CAPITAL

Guvernul României și Guvernul Republicii Armenia,
[Înlocuit cu paragraful 1 al articolului 6 din convenția multilaterală] [pornind de la intenția de a promova și întări relațiile economice, științifice, tehnice și culturale dintre cele două state contractante și în vederea evitării dublei impuneri a venitului și a capitalului, prevenirii evaziunii fiscale și neacceptării discriminării fiscale, au convenit să încheie prezenta Convenție și],

Următorul paragraf 1 al articolului 6 din convenția multilaterală înlocuiește textul care se referă la intenția de a elimina dubla impunere din preambulul prezentei convenții și următorul paragraf 3 al articolului 6 din convenția multilaterală este inclus în preambulul prezentei convenții:

ARTICOLUL 6 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ
- SCOPUL UNUI ACORD FISCAL VIZAT

Dorind să dezvolte în continuare relațiile lor economice și să extindă cooperarea lor în domeniul fiscal,

Intenționând să elimine dubla impunere cu privire la impozitele acoperite de această convenție fără a crea oportunități de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor (inclusiv prin aranjamente de utilizare abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de convenție în beneficiul indirect al rezidenților unor jurisdicții terțe),

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Următoarele paragrafe 1 și 3 ale articolului 3 din convenția multilaterală se aplică și prevalează prevederilor prezentei Convenții:

ARTICOLUL 3 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ
- ENTITĂȚI TRANSPARENTE

În scopul prezentei convenții, venitul obținut de sau printr-o entitate sau aranjament care este tratat în totalitate sau parțial ca fiind transparent din punct de vedere fiscal conform legislației fiscale a oricăreia dintre statele contractante va fi considerat ca fiind venitul unui rezident al unui stat contractant, dar numai în măsura în care venitul este tratat în scopul impozitării de acel stat contractant, ca fiind venitul unui rezident al acelui stat contractant. În niciun caz prevederile acestui paragraf nu vor fi

interpretate ca afectând dreptul unui stat contractant de a impozita rezidenții acelui stat contractant.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit și capital stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elemente de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitele pe sumele totale ale salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică prezenta convenție sunt, îndeosebi:

a) În cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
 - (iv) impozitul pe venitul agricol;
 - (v) impozitul pe dividende;
 - (vi) impozitul pe clădiri și impozitul pe terenurile ocupate de clădiri și alte construcții;
- (denumite în continuare impozit român);

b) În cazul Armeniei:

- (i) impozitul pe profit;
 - (ii) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
 - (iii) impozitul pe proprietate;
 - (iv) impozitul pe teren;
- (denumite în continuare impozit armean).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant*, înseamnă România sau Armenia, după cum cere contextul;

b) termenul *România* înseamnă România și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale aflate în apele mării, pe fundul și subsolul acestor ape;

c) termenul *Armenia* înseamnă Republica Armenia și, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul asupra căruia Republica Armenia își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu dreptul internațional și cu legislația internă;

d) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

e) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Armeniei, Inspectoratul Fiscal sau reprezentantul său autorizat;

i) termenul *național* înseamnă:

(i) orice persoană fizică având cetățenia unui stat contractant;

(ii) orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant.

2. În ce privește aplicarea convenției de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat datorită domiciliului său, locului înregistrării, locului conducerii, rezidenței sale sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state, va fi considerată

rezidentă a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor sale vitale);

b) dacă statul în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre state, ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. [Înlocuit cu paragraful 1 al articolului 4 din convenția multilaterală] [Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului în conformitate cu a cărui legislație este creată.]

Următorul paragraf 1 al articolului 4 din convenția multilaterală înlocuiește paragraful 3 al articolului 4 din prezenta convenție:

**ARTICOLUL 4 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ
- ENTITĂȚI CU DUBLĂ REZIDENȚĂ**

Atunci când, în temeiul prevederilor convenției, o persoană, alta decât o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să stabilească de comun acord statul contractant în care o astfel de persoană va fi considerată ca fiind rezidentă în scopul convenției, având în vedere locul conducerii sale efective, locul în care este încorporată sau constituită în alt mod și orice alți factori relevanți. În lipsa unui astfel de acord, această persoană nu va avea dreptul la nicio înlesnire sau scutire de impozit prevăzută de convenție, cu excepția măsurii în care și a modului în care se poate conveni de către autoritățile competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri, prin care o întreprindere a unui stat contractant își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa în celălalt stat contractant.

2. Expresia *sediu permanent* include, îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier;
- f) un depozit folosit pentru furnizare de bunuri în scopul obținerii de venit, și
- g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție sau explorare a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, de montaj sau instalare ori activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 luni în orice perioadă de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv de servicii de consultanță, de o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop în celălalt stat contractant, dar numai când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau un proiect conex), pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 9 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau unei expoziții temporare, ocazionale, când produsele sau mărfurile sunt vândute în decurs de o lună de la închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a) - f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 - acționează în numele unei întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat pentru orice activitate pe care persoana o desfășoară pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent potrivit prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, numai prin faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, cu excepția reasigurărilor, dacă încasează prime pe teritoriul celui alt stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unei persoane, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6.

8. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatare forestiere), situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatare forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesiunea exploatareii zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Când deținerea în proprietate de acțiuni sau de alte drepturi de participare la capitalul unei societăți dă dreptul proprietarului unor astfel de acțiuni sau drepturi de participare să folosească proprietățile imobiliare deținute de societate, venitul din utilizarea directă, închirierea sau folosirea în orice altă formă a unui asemenea drept de folosire poate fi impus în statul contractant în care sunt situate proprietățile imobiliare.

5. Prevederile paragrafelor 1, 3 și 4 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile din activitatea de afaceri, obținute de o întreprindere a unui stat contractant, sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3 al prezentului articol, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Această prevedere este aplicată sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care, într-un stat contractant, se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acel stat.

2. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea directă, din închirierea sau exploatarea în orice alt mod a containerelor și echipamentului ce ține de exploatarea acestora sunt impozabile numai în acel stat.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol se aplică, de asemenea, profiturilor obținute de o întreprindere a unui stat contractant din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport, dar numai acelei părți care este atribuibilă participării sale la exploatarea în comun.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acestor profituri. La efectuarea acestei modificări se ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși:

a) **[Modificat de paragraful 1 al articolului 8 din convenția multilaterală]** [5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate care deține în mod direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;]

Următorul paragraf 1 al articolului 8 din convenția multilaterală se aplică subparagrafului a) al paragrafului 2 al articolului 10 din prezenta convenție:

ARTICOLUL 8 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ

- TRANZACȚII PRIVIND TRANSFERUL DE DIVIDENDE

Subparagraful a) al paragrafului 2 al articolului 10 din prezenta convenție se aplică numai dacă condițiile de deținere descrise în acele prevederi sunt îndeplinite pentru o perioadă de 365 de zile care include data plății dividendelor (în scopul calculării

acelei perioade, nu se vor lua în considerare schimbările de proprietar care ar rezulta în mod direct dintr-o reorganizare corporativă, cum ar fi o fuziune sau o reorganizare prin divizare, a societății care deține acțiunile sau care plătește dividendele).

b) 10% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestor limitări.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende*, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă, situată în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a dobânzilor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili, de comun acord, modul de aplicare a acestei limitări.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară ori instituție a acelui guvern, a autorității locale sau a unității administrativ-teritoriale, sau dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisiunilor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 15% din suma brută a comisiunilor. Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol, înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau către oricare altă persoană asimilată unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al comisiunilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin comisioanele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc comisioanele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Comisiunile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul comisiunilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de sediul permanent sau de baza fixă, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma comisiunilor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10% din suma brută a redevențelor.

Autoritățile competente ale statelor contractante vor stabili de comun acord modul de aplicare a acestei limitări.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel permise pentru folosirea sau concesionarea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiilor prin satelit, cablu, fibre optice sau tehnologii similare folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

Termenul *redevențe* include, de asemenea, câștigurile provenite din înstrăinarea

oricăruia dintre aceste bunuri sau drepturi, în măsura în care sunt legate de producție, productivitate, de folosirea sau de dispunerea de acestea.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau baza fixă. În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau baza fixă, atunci aceste redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional, precum și a proprietăților mobiliare necesare exploatarea acestor nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acest stat.

4. Câștigurile obținute de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor sau a altor participări la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate, în principal, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, cu excepția cazului când rezidentul dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant, în scopul desfășurării activităților sale. Dacă acesta dispune de o bază fixă, venitul poate fi impus în celălalt stat, dar numai acea parte din venit care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20, 21 și 22, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronave, vehicul feroviar sau rutier, exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant, pot fi impuse în acel stat.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv în această calitate nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1, în cadrul schimburilor culturale sau sportive, convenite de guvernele celor două state contractante și care nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri, sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 19

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant, vor fi impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat, autorităților locale sau unității administrativ-teritoriale, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat, și:

(i) posedă cetățenia acelui stat, sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile plătite de, sau din fonduri create de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat, acelei autorități sau acelei unități sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelui stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

1. Un rezident al unuia dintre statele contractante, care este prezent în mod temporar în celălalt stat contractant ca student sau practicant, care va dobândi o calificare tehnică, profesională sau de afaceri, nu va fi impus în celălalt stat contractant pentru sumele primite din străinătate, în scopul întreținerii sale, pentru învățatură ori instruire sau ca bursă pentru continuarea studiilor.

2. Remunerațiile plătite studentului sau practicantului, după caz, pentru servicii prestate în celălalt stat, nu vor fi impuse în acest celălalt stat pentru o perioadă de 4 ani, cu condiția ca asemenea servicii să fie în legătură cu studiile, întreținerea sau instruirea sa practică.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant, și care, la invitația unei universități, colegiu, școli sau altei instituții educaționale similare, non-profit, care este recunoscută de guvernul acelui celălalt stat contractant, și care este prezentă în acel celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a predă sau de a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită ca urmare a predării sau cercetării.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, sunt impozabile numai în acest stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea, în legătură cu care venitul este plătit, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, elementele de venit al unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții și care provin din celălalt stat contractant, pot fi, de asemenea, impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 24

Capital

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în art. 6, deținute de un rezident al unui stat contractant, și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acest celălalt stat.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe pe care un rezident al unui stat contractant o are în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în acel celălalt stat.

3. Capitalul constituit din nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere, exploatate în trafic internațional, și din proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare sau rutiere, deținute în proprietate de o întreprindere a unui stat contractant, este impozabil numai în acest stat.

4. Capitalul reprezentat de acțiuni sau de alte drepturi de participare la capitalul unei societăți ale cărei active sunt formate, în principal, din proprietăți imobiliare situate într-un stat contractant poate fi impus în acel stat contractant.

5. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant sunt impozabile numai în acest stat.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri sau elemente de venit, la care se face referire în art. 10, 11, 12 și 13, sau profituri, câștiguri ori deține capital, care, potrivit legislației din Armenia și în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în Armenia, România va recunoaște un credit fiscal față de impozitul său pe venituri, elemente de venit, profituri, câștiguri sau capital, într-o sumă egală cu impozitul plătit în Armenia.

Totuși suma creditului nu va depăși suma impozitului român pe acele venituri, elemente de venit, profituri, câștiguri sau capital, calculat în conformitate cu prevederile legislației fiscale din România.

2. În cazul Armeniei, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al Armeniei realizează venituri sau deține capital care, în conformitate cu prevederile prezentei convenții, pot fi impuse în România, Armenia va permite:

(i) ca o deducere din impozitul pe venitul acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe venitul plătit în România;

(ii) ca o deducere din impozitul pe capital al acelui rezident, o sumă egală cu impozitul pe capitalul plătit în România.

În oricare dintre cazuri, o astfel de deducere nu va depăși totuși acea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, calculat înainte de acordarea deducerii, care este atribuibilă venitului sau capitalului, după caz, care poate fi impus în România;

b) când, în conformitate cu orice prevedere a prezentei convenții, venitul obținut sau capitalul deținut de un rezident al Armeniei este scutit de impozit în Armenia, Armenia poate lua totuși în calculul impozitului pe venitul sau capitalul rămas al acestui rezident venitul sau capitalul scutit.

Următorul paragraf 2 al articolului 3 din convenția multilaterală se aplică și prevalează prevederilor prezentei convenții:

ARTICOLUL 3 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ

- ENTITĂȚI TRANSPARENTE

Articolul 25 din convenție nu se aplică în măsura în care prevederile convenției permit impozitarea de către acel celălalt stat contractant numai pentru că venitul este un venit realizat de un rezident al celuilalt stat contractant.

ARTICOLUL 26

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat, aflați în aceeași situație.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui stat contractant nu vor fi supuși în nici unul dintre statele contractante la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali statului respectiv, aflați în aceeași situație.

3. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant, decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui

celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12 și 13, dobânzile, comisioanele, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

6. Nici o prevedere a prezentului articol nu se consideră ca obligând un stat contractant să acorde persoanelor fizice, care nu sunt rezidente în acest stat, orice deduceri personale, înlesniri sau reduceri în ceea ce privește impunerea, care sunt acordate persoanelor fizice rezidente.

7. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul acestei convenții.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, a statului contractant al cărui național este.

[ÎNLOCUIT cu a doua propoziție a paragrafului 1 al articolului 16 din convenția multilaterală] [Cazul trebuie prezentat în termen de 2 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.]

Următoarea a doua propoziție a paragrafului 1 al articolului 16 din convenția multilaterală înlocuiește a doua propoziție a paragrafului 1 al articolului 27 din prezenta convenție:

ARTICOLUL 16 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ

- PROCEDURA AMIABILĂ

Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, ele se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției, în special pentru prevenirea fraudei sau a evaziunii cu privire la asemenea impozite. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație sau comercial, ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Asistența la încasare

1. Autoritățile competente ale statelor contractante se angajează să își acorde, reciproc, sprijin și asistență la încasarea impozitelor vizate de prezenta convenție, împreună cu dobânda, majorările de întârziere și amenzile care nu au caracter penal, referitoare la aceste impozite.

2. Cererile de asistență ale autorității competente a unui stat contractant în încasarea impozitelor sus-menționate vor include o mențiune care certifică faptul că, în conformitate cu legislația acestui stat, impozitele respective sunt definitive.

În sensul prezentului articol, un impozit este definitiv când un stat contractant are dreptul, în conformitate cu legislația sa internă, să încaseze acest impozit, iar contribuabilul nu mai are nici un drept de a împiedica încasarea.

3. Solicitarea unui stat contractant, care a fost acceptată la încasare de autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, va fi încasată de celălalt stat contractant ca și când aceasta s-ar referi la propriul său impozit.

4. Sumele încasate de autoritatea competentă a unui stat contractant, în conformitate cu prezentul articol, vor fi transmise autorității competente a celuilalt stat contractant. Totuși, cu excepția cazului când autoritățile competente ale statelor contractante stabilesc altfel, cheltuielile curente înregistrate în asigurarea asistenței la încasare vor fi suportate de statul solicitat.

5. Asistența, în conformitate cu prevederile prezentului articol, nu se va acorda pentru o solicitare de asistență la încasare a unui stat contractant, cu privire la un contribuabil, în măsura în care solicitarea se referă la o perioadă în care contribuabilul respectiv a fost rezident al celuilalt stat contractant.

6. Prevederile prezentului articol nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația de a lua măsuri administrative diferite de cele folosite în încasarea propriilor sale impozite sau care ar fi contrare ordinii publice.

ARTICOLUL 30

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare, în virtutea normelor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Următorul paragraf 1 al articolului 7 din convenția multilaterală se aplică și prevalează prevederilor prezentei convenții:

ARTICOLUL 7 DIN CONVENȚIA MULTILATERALĂ
- PREVENIREA UTILIZĂRII ABUZIVE A TRATATELOR

(Prevederea referitoare la testul scopurilor principale)

Prin derogare de la prevederile prezentei convenții, un beneficiu prevăzut de convenție nu va fi acordat cu privire la un element de venit sau de capital atunci când este rezonabil să se concluzioneze, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, că obținerea acelui beneficiu a fost unul dintre scopurile principale ale oricărui aranjament sau ale oricărei tranzacții care a condus în mod direct sau indirect la acordarea acelui beneficiu, cu excepția cazului în care se stabilește că acordarea acelui beneficiu în aceste circumstanțe este conformă cu obiectul și scopul prevederilor relevante din convenție.

ARTICOLUL 31

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări prin care părțile contractante își comunică îndeplinirea procedurilor legale interne necesare în fiecare țară pentru intrarea în vigoare a acesteia. Convenția se va aplica:

(i) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

(ii) în ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital, pentru impozitele realizate la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 32

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să remită celuilalt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare.

În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

(i) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

(ii) în ce privește celelalte impozite pe venit sau pe capital, pentru impozitele realizate la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Întocmită în dublu exemplar la Erevan la 25 martie 1996, în limbile română, armeană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
[Semnătura]

Pentru Guvernul Republicii Armenia
[Semnătura]

PROTOCOL

La data semnării Convenției pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, încheiată între Guvernul României și Guvernul Republicii Armenia, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de guvernele lor, au convenit asupra următoarelor prevederi, care sunt parte integrantă din convenție:

1. La articolul 5 paragraful 6:

Termenul *agent cu statut independent*, în ceea ce privește o întreprindere a unui stat contractant, înseamnă o persoană fizică rezidentă a celuilalt stat contractant și care nu se află în raporturi salariale cu întreprinderea primului stat menționat.

Responsabilitățile sau riscurile ce rezultă din activitățile persoanei în cauză sunt suportate de aceasta și nu de întreprindere.

2. La articolul 12:

Prevederile acestui articol se aplică numai în ceea ce privește România.

3. La articolul 15 paragraful 2:

Pentru scopurile prezentei convenții, activității de afaceri a întreprinzătorilor individuali, în cazul Republicii Armenia, îi sunt aplicabile prevederile acestui articol.

Întocmit la Erevan la 25 martie 1996, în dublu exemplar, în limbile română, armeană și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
[Semnătura]

Pentru Guvernul Republicii Armenia
[Semnătura]